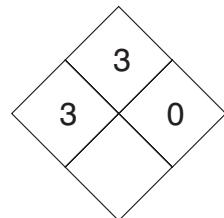

požarno opasne, toksične i reaktivne tvari

Uređuje: Branko Uhlik

231

MEZITIL-OKSID (Mesityl oxide)

CAS br. 141-79-7

UN/NA 1229

KEMLER 30

SINONIM: Metil-izobutenil-keton

KLASIFIKACIJA OPASNOSTI U POŽARU

Stupanj škodljivosti 3:

Taj stupanj škodljivosti pripisuje se tvarima koje pri kratkotrajnom djelovanju mogu izazvati privremenu ili trajnu oštećenost organizma, čak i ako se pruži brza medicinska pomoć. U ugroženoj područje smije se ući samo s odgovarajućom zaštitnom odjećom i obućom i izolacijskim aparatom za disanje. Površina kože ne smije se izložiti djelovanju tvari tog stupnja škodljivosti.

Stupanj zapaljivosti 3:

Ovaj stupanj zapaljivosti pripisuje se tekućinama i čvrstim tvarima koje se mogu zapaliti na normalnoj temperaturi. Te tvari stvaraju opasne smjese sa zrakom na gotovo svim normalnim temperaturama ili se zapale pod gotovo svim uvjetima.

Stupanj reaktivnosti 0:

Ovaj stupanj reaktivnosti pripisuje se tvarima koje su normalno stabilne a pod utjecajem temperature ne reagiraju s vodom.

FIZIČKO-KEMIJSKA SVOJSTVA

Kemijska formula: bruto: C₆H₁₀O; strukturalna: CH₃COCH=C(CH₃)₂

Relativna molna masa: 98,14

Fizički oblik: bezbojna ili slabo žučkasta uljasta tekućina.

Miris: jak, po pepermintu; prema nekim podacima može se osjetiti pri koncentraciji od oko 0,05 ppm.

Vreljste: 130 °C

Ialište: -59 °C

Relativna gustoća (voda = 1): 0,86

Relativna gustoća para (zrak = 1): 3,4

Tlak para (20 °C): 11,57 mbar (8,7 mm Hg)

Topljivost u vodi: oko 28 g/l (20 °C)

Topljivost u drugim otapalima: miješa se s organskim rastvaračima.

Inkompatibilne tvari: oksidansi

Ostale značajke: lako zapaljiva tekućina; stajanjem može potamnjiti.

MAKSIMALNO DOPUSTIVA KONCENTRACIJA U ZRAKU (MDK)

Pravilnikom o maksimalno dopustivim koncentracijama štetnih tvari u atmosferi radnih prostorija i prostora i o biološkim građišnim vrijednostima (N. N. br. 92/1993) maksimalno dopustiva koncentracija mezitil-oksida je:

ppm 15

mg m⁻³ 60

Preračunavanje koncentracija: 1 ppm = 4,01 mg m⁻³

ZAPALJIVOST I EKSPLOZIVNOST

Plamište: 31 °C

Temperatura zapaljenja: 344 °C

Granice eksplozivnosti para: 1,4 – 7,2 vol. %

POŽARNA OPASNOST I ZAŠTITA OD POŽARA

Požarna svojstva mezitil-oksida

Mezitil-oksid je lako zapaljiva tekućina; pare su 3,4 puta teže od zraka, mogu se širiti po tlu i privući plamen iz udaljenog izvora zapaljivanja. Dodir s jakim oksidansima povećava rizik od zapaljivanja/eksplozija. Pare sa zrakom stvaraju eksplozivne smjese. Termičkom razgradnjom mezitil-oksida nastaju plinovi CO₂ i CO, eventualno i produkti nepotpunog sagorijevanja.

Postupci u slučaju požara

Prenosive spremnike s mezitil-oksidom treba na vrijeme ukloniti iz zone opasnosti, ako je to bez rizika; ako to nije moguće, treba ih hladiti vodenim sprejem.

Gašenje požara

Za gašenje požara u neposrednoj blizini spremnika s mezitil-oksidom prikladni su ugljikov dioksid i prahovi; voda nije prikladna a voden sprijed može poslužiti za raspršivanje para tog otapala i za sniženje temperature zraka u okolini spremnika. Požar u okolini spremnika gasi se ovisno o postojećim uvjetima.

OBJAŠNJENJA ZA

- sustavne oznake za klasifikaciju tvari s obzirom na opasnost u požaru
- označivanja otrova u prometu
- pločica za označivanje motornih vozila u međunarodnom prijevozu i
- označivanje nekih kratica objavljena su u *Kem. Ind.* **36** (1) (1987)

ZAŠTITA OD EKSPLOZIJA

Svodi se na sprječavanje stvaranja eksplozivnih smjesa sa zrakom, odnosno isparivanja mezitil-oksida u ograničenom prostoru. Spremnići s tim otapalom moraju biti uvijek dobro zatvoreni i ne smiju se izlagati djelovanju topline.

ŠKODLJIVOST ZA ZDRAVLJE

Mezitil-oksid se upotrebljava kao otapalo za estere celuloze i raznih smola, u proizvodnji lakova i sredstava za uklanjanje lakova i ličila, u proizvodnji nekih sredstava za suzbijanje insekata i u proizvodnji tinte.

Mogući putovi ulaska u organizam: udisanje para, dodir s kožom i očima, gutanje.

Najugroženiji su: koža, oči, dišni sustav, centralni živčani sustav.

Djelovanje na organizam

Lokalno djelovanje: tekućina jako nadražuje kožu pa česti ili dulji dodir s tim otapalom uzrokuje sušenje i pucanje kože i pojavu dermatoza. Tekućina djeluje jako nadražujuće na oči i može prouzročiti teža oštećenja. Pare mezitil-oksida jako nadražuju sluznice očiju, nosa i dišnih putova.

Sistemsko djelovanje: pare mezitil-oksida djeluju na centralni živčani sustav; imaju narkotično djelovanje i mogu prouzročiti neurološke smetnje. Znaci izloženosti i djelovanja para mogu biti glavobolja, slabost, pospanost, ošamućenost. Alkohol pojačava djelovanje mezitil-oksida na centralni živčani sustav. Ako u organizam (udisanjem, gutanjem) dospije veća količina mezitil-oksida, može prouzročiti komu, pa i smrt. Nema podataka o mogućem kancerogenom, teratogenom ili mutagenom djelovanju mezitil-oksida ni o djelovanju na reprodukciju.

PRVA POMOĆ

Štetne posljedice nezgoda na radu s mezitil-oksidom mogu se javiti ako se pravodobno ne poduzmu mjere za njihovo sprečavanje. Blizu mesta gdje se radi s mezitil-oksidom treba na vidljivom mjestu istaknuti uputu o pružanju prve pomoći u slučaju nezgode na radu. Prikladna je ova uputa:

MEZITIL-OKSID

PRVA POMOĆ U SLUČAJU NEZGODE NA RADU

Udisanje: osobu odmah izvedite na čisti zrak; ako teško diše ili ako je prestao rad srca, odmah primijenite umjetno disanje (npr. metodom "usta na usta"), odnosno kardio-pulmonalnu reanimaciju (stručna osoba). U slučaju teže nezgode osobu treba nakon pružanja prve pomoći odmah otpremiti u bolnicu.

Dodir s očima: odmah ispirati blagim mlazom mlake tekuće vode, barem 10–15 minuta; čistim prstima treba rastvoriti vjeđe i kružiti očima, tako da voda dospije u sve dijelove oka. Ako se nakon ispiranja i nadalje osjeća nelagoda u očima ili se pojavi crvenilo, nastaviti s ispiranjem još neko vrijeme a nakon toga zatražiti savjet/pomoći liječnika oftalmologa.

Dodir s kožom: mjesta dodira treba odmah oprati sapunom i vodom. Ako je poprskana odjeća/obuća, treba je odmah skinuti, osobito ako je od propusnog/neotpornog materijala. Ako je odjeća jako kontaminirana mezitil-oksidom, najbolje je potopiti je u vodu.

Gutanje: ODMAH pozvati liječnika! Do njegova dolaska osoba neka odmah popije 2,5–3 dL mlake vode i potakne povraćanje nadraživanjem grla prstom, nakon povraćanja postupak ponoviti. Ako liječnik nije odmah dostupan, osobu treba odmah nakon pružanja prve pomoći otpremiti u bolnicu.

VAŽNO! Osobi koja ima jake grčeve ili je blizu nesvijesti ne smije se ništa stavljati u usta! Ako se primjenjuje umjetno disanje, prvo treba provjeriti nema li unesrećeni u ustima neko strano tijelo (ostatke hrane, zubnu protezu i sl.) koje treba prije izvaditi!

SIGURNOST I ZAŠTITA NA RADU

Upozorenja

Osobe koje rade/rukaju mezitil-oksidom moraju poznavati glavne značajke tog otapala i rizike kojima se izlažu ako se ne pridržavaju propisa i uputa o zaštiti na radu s opasnim tvarima. Za upozorenje izrađuju se ploče, natpisi i kartice kojima se ukazuje na prirodu opasne tvari i daju upute o ponašanju u slučaju nezgode na radu i u izvanrednim situacijama.

Istu namjenu imaju i naljepnice za spremnike u kojima se drži opasna tvar. Za obilježavanje spremnika s mezitil-oksidom prikladna je naljepnica s ovim upozorenjima:

MEZITIL-OKSID

OPREZ! LAKO ZAPALJAVA TEKUĆINA! DJELUJE NADRAŽUJUĆE

- Držati podalje od izvora zapaljivanja i topline!
- Ne udisati pare!
- Upotrebljavati samo u dobro ventiliranom prostoru!

Ventilacija radnog prostora

U prostoriji/prostoru gdje se upotrebljava mezitil-oksid, treba osigurati dobru mehaničku ventilaciju. Ventilacijski sustav treba da je protuexplozivno zaštićen i uzemljen i ne smije se priključiti na druge ventilacijske sustave. Kontaminirani zrak treba odvoditi izravno u vanjsku atmosferu uz dovod potrebne količine čistog zraka.

Tehnološke procese u kojima se mezitil-oksid podvrgava povišenoj temperaturi treba provoditi u zatvorenom sustavu, najbolje u odvojenom/izoliranom prostoru.

Ako se ventilacijom i drugim tehničko-tehnološkim mjerama ne može osigurati da zrak u radnom prostoru sadrži manje od maksimalno dopustive koncentracije mezitil-oksid, treba pri radu/boravku u takvoj atmosferi upotrebljavati prikladan uređaj za zaštitu disanja. U određenim vremenskim razmacima treba provjeravati čistoću zraka u tom prostoru.

SIGURNI RADNI POSTUPCI

– Pri radu/rukovanju mezitil-oksidom treba, zbog škodljivosti tog otapala i njegovih para pridržavati se propisa i uputa o zaštiti na radu sa štetnim tvarima; ovisno o prirodi posla i uvjetima rada treba upotrebljavati odgovarajuća zaštitna sredstva.

– Na radnom mjestu treba držati samo onoliko mezitil-oksida koliko će se potrošiti istog dana.

– U radnoj prostoriji/prostoru gdje se upotrebljava mezitil-oksid ne smije se paliti plamen ni upotrebljavati uređaji koji iskre ili razvijaju visoku temperaturu.

– Dok nisu u upotrebi, spremnici s mezitil-oksidom moraju biti dobro začepljeni. Čep na metalnom spremniku u kojem se drži to otapalo ne smije se otvarati ključem/alatom koji iskri.

– Pretakanje mezitil-oksida iz jednog spremnika u drugi ili u procesnu posudu treba obavljati pomoću rotacione sisaljke ili primjenom principa spojenih posuda; ni u kojem slučaju ne smije se u tu svrhu upotrijebiti stlačeni zrak ili kisik.

– Ako se u radnom prostoru prolije mezitil-oksid, prolivenu tekućinu valja što prije ukloniti na siguran način (vidi u odjeljku "Detoksikacija i dekontaminacija").

- Odjeću od propusnog materijala kontaminiranu mezitil-oksidom treba odmah skinuti i (najbolje) potopiti u vodu a mesta do-dira otapala s kožom treba odmah dobro oprati sapunom i vodom.
- Odjeća kontaminirana mezitil-oksidom ne smije se odnositi kući na pranje; taj posao treba povjeriti osobi koja je upoznata s osnovnim značajkama tog otapala.
- U radnoj prostoriji/prostoru gdje se radi s mezitil-oksidom ne smije se jesti, piti ni pušiti.
- Prilaz i radni prostor u kojem se stalno radi/rukaje mezitil-oksidom treba obilježiti prikladnim znacima upozorenja.
- Nedaleko od radnih prostorija/prostora gdje se radi s mezitil-oksidom treba držati u pripremi opremu i sredstva za hitne intervencije u izvanrednim situacijama (proljevanje tekućine, požar i sl.).

OSOBNA ZAŠTITNA SREDSTVA

VAŽNO! Osobna zaštitna sredstva **nisu** zamjena za dobre uvjete rada, propisno rukovanje opasnim tvarima i razumno ponašanje na radnom mjestu. Preventivne tehničko-tehnološke i higijenske mjere djelotvornija su zaštita od štetnih tvari nego osobna zaštitna sredstva, no pri obavljanju nekih poslova kao i u nekim situacijama upotreba zaštitnih sredstava može biti nužna.

Zaštita dišnih organa

U atmosferi koja sadrži do 1 000 ppm mezitil-oksida mogu se za zaštitu disanja upotrebljavati plinska maska s kemijskim filtrom/kanisterom za zaštitu od organskih para (upotreba vremenski ograničena) ili cijevna maska s dovodom čistog zraka i potpunom zaštitom lica ili izolacijski aparat. Za koncentracije do 5 000 ppm mogu se koristiti cijevna maska s dovodom čistog zraka pod pozitivnim tlakom i s potpunom zaštitom lica ili izolacijski aparat s potpunom zaštitom lica.

Osobe koje su zbog prirode posla, odnosno uvjeta rada primorane upotrebljavati uređaje za zaštitu disanja moraju dobro poznavati način upotrebe takvih uređaja, način njihova čišćenja, provjerenja i održavanja, u protivnom posljedice mogu biti vrlo teške.

Zaštita očiju

Upotrebljavaju se kemijske zaštitne naočale koje dobro prianjuju uz lice i plastični štitnik za lice; potrebni su samo kao zaštita od prskanja tekućine. Ako atmosfera u radnom prostoru sadrži povećanu koncentraciju para mezitil-oksida, treba upotrebljavati uređaj za zaštitu disanja s potpunom zaštitom lica.

Zaštita tijela

Zaštitna odjeća i/ili ogptač od otpornog materijala; za ruke gume-ne rukavice a za noge gumene čizme. Otpornost pojedinih materijala prema mezitil-oksidu može biti različita i ovisiti o namje-ni/uvjetima upotrebe, pa je najbolje zatražiti savjet od proizvo-đača zaštitne opreme.

Zaštitna sredstva opće namjene

To su tuševi koji daju obilan mlaz vode umjerene temperature i tlaka i ispiralice za oči; najprikladnije su ispiralice koje rade na principu vodoskoka (fontane). Tuševe i ispiralice za oči valja postaviti što bliže mjestima gdje se radi s tvarima štetnim za zdravlje.

USKLADIŠTENJE

Mezitil-oksid se skladišti u skladu s propisima o držanju zapaljivih tekućina. Zidovi skladišne prostorije treba da su otporni prema požaru a pod nepropustan. Skladišna prostorija mora biti suha, hladna, dobro ventilirana i zaštićena od direktnog sunčevog svjetla. Rasvjetna tijela i električne instalacije moraju biti zaštićeni od iskrenja. U podu prostorije, koji treba da je malo ukošen prema izlazu treba predvidjeti rešetkom natkriven drenažni sustav u

kojem se mezitil-oksid u slučaju proljevanja ili propuštanja spremnika može zadržati i ukloniti. Skladišna prostorija mora biti dovoljno daleko od radnih i boravišnih prostorija.

Spremni s mezitil-oksidom treba da su propisno označeni i uvi-jek dobro začepjeni. Prikladno označene prazne spremnike treba držati odvojeno od punih; ti spremnici moraju također biti dobro zatvoreni, jer mogu sadržavati ostatke otapala.

U skladišnoj prostoriji ne smiju se držati tvari s kojima bi mezitil oksid mogao nepoželjno reagirati (oksidansi); ne smiju se upotre-bljavati izvori zapaljivanja i topline, ne smije se pušiti ni paliti plamen.

Nedaleko od skladišnog prostora treba držati u pripremi opremu i sredstva za hitne intervencije u izvanrednim situacijama (proljevanje otapala, požar i sl.). Prilaz skladišnom prostoru treba obilježiti prikladnim znakovima upozorenja, a ulaz i rukovanje spremni-cima dopustiti samo ovlaštenim osobama.

POSTUPCI U IZVANREDNIM SITUACIJAMA

Ako se u radnom prostoru prolje meztitil-oksid ili dođe do jakog isparavanja tog otapala, predlaže se postupiti na ovaj način:

(1) Sve osobe moraju ODMAH napustiti taj prostor, pazeci da ne dođu u dodir s prolivenom tekućinom.

(2) O incidentnoj situaciji treba odmah obavijestiti osobu/službu odgovornu za provođenje zaštitnih mera te vatrogasnou službu.

(3) U kontaminirani prostor smiju ući samo osobe sposobljene za djelovanje u incidentnim situacijama, opremljene potpunom osob-nom zaštitnom opremom, što podrazumijeva i prikladan uređaj za zaštitu disanja. One moraju ukloniti/isključiti potencijalne izvore zapaljivanja uključivši i električnu struju, otvoriti prozore i vrata i forsiranom ventilacijom provjetriti tu prostoriju.

DETOKSIKACIJA I DEKONTAMINACIJA

Ako se u radnom prostoru prolje veća količina mezitil-oksidu, treba sprječiti širenje tekućine u prostore na nižoj razini i izljevanje u kanalizaciju i ukloniti je na način koji neće kontaminirati okoliš. Mezitil oksid je lakši od vode u kojoj je umjereno topljiv, pliva na površini vode i može prouzročiti zapaljivanje na nekom drugom mjestu. Treba pokušati što više prolivenu tekućinu pokupiti uređa-jem koji funkcioniра slično onome za prikupljanje prosute žive. Ostatak tekućine posipa se suhim pjeskom ili suhom smravljenom zemljom i materijal s adsorbiranim tekućinom prebac u kutije od tvrdog kartona koje se spale u spalionici otpadnih kemijskih tvari; ako takva mogućnost ne postoji, otpadni materijal treba predati poduzeću ovlaštenom za zbrinjavanje kemijskog otpada. Ako kol-ičina takvog otpada nije velika, kutije se mogu spaliti na otvorenom prostoru, na nekoj udaljenoj i odobrenoj lokaciji: kutije se stave u jamu iskopanu u zemlji, prekriju komadićima drva i otpad-nim papirom, sve prelijje nekim lako zapaljivim otapalom (otpadni alkohol, benzen) i zapali iz udaljenosti od desetak metara; zapaliti se može pomoću trake nasipane pilovine, koja se također navlaži zapaljivim otapalom. Prilikom spaljivanja treba stati s onu stranu plamena odakle puše vjetar. Mjesto spaljivanja ne smije se napu-stiti sve dok vatra nije potpuno ugašena.

Ako je količina prolivenog mezitil-oksida u radnom prostoru vrlo mala, tekućina se može pokupiti slojem upijajućeg papira koji se na limenoj ploči stavi u dobro ventiliranu smradnu komoru (dige-stor), tekućina pusti ispariti nakon čega se papir spali.

Mjesto proljevanja mezitil-oksida u radnom prostoru treba nakon uklanjanja tekućine dobro oprati sapunastom običnom vodom.

ODREĐIVANJE MEZITIL-OKSIDA U ZRAKU

Jedna od mogućih metoda određivanja mezitil-oksida u zraku je plinska kromatografija; princip: određeni volumen zraka siše se kroz sloj aktivnog ugljena, adsorbirani mezitil-oksid desorbira ugljikovim disulfidom (CS_2) i u alikvotnom dijelu eluata odredi mezitil-oksid plinskom kromatografijom. Opis ove metode može

se naći u priručniku NIOSH Manual of Analytical Methods, 2nd Ed., DEW(NIOSH) Publ. No. 77-157A (1977). Određivanje koncentracije mezitil-oksida u zraku najbolje je povjeriti nekom od specijaliziranih analitičkih laboratorija koji raspolažu potrebnom opremom, kako u pogledu izbora analitičke metode tako i interpretacije rezultata mjerenja. Analitički laboratoriji, odnosno institucije koje se u Zagrebu bave određivanjem štetnih tvari u zraku i rješavanjem problema u vezi sa zaštitom na radu i zaštitom okoliša su, osim ostalih, ANT – laboratorij za analitiku i toksikologiju, Institut za medicinska istraživanja i medicinu rada, Institut za sigurnost, Zavod za ispitivanje kvalitete, Zavod za istraživanje i razvoj sigurnosti i dr.

ZAŠTITA OKOLIŠA

Otpadni materijal koji sadrži mezitil oksid ne smije se izbacivati u kanalizaciju ni u vodotoke. Kontaminacija okoliša mezitil-oksidom malo je vjerojatna. Nema kriterija o dopustivoj koncentraciji tog otapala u vodi.

PRIJEVOZ

Mezitil-oksid se obilježava i prevozi kao tvar klase 3 (zapaljive tekućine).

U međunarodnom cestovnom prijevozu mezitil-oksid se prevozi na način i pod uvjetima navedenim u Europskom sporazumu o prijevozu opasne robe u cestovnom prometu (ADR).

U međunarodnom prijevozu željeznicom mezitil oksid se prevozi na način i pod uvjetima navedenim u Međunarodnom konvenciji

o prijevozu robe željeznicama (CIM) – Pravilnik o prijevozu opasne robe željeznicama (RID).

Havarija prilikom prijevoza

Ako prilikom cestovnog prijevoza mezitil-oksida dođe do propuštanja spremnika, odnosno proljevanja tog otapala, zaustavite vozilo što prije i podalje od javnih putova i odmah isključite motor! Osigurajte dovoljno veliku zaštitnu zonu, blokirajte prilazne putove i spriječite prilaz nepozvanim osobama. Unutar zaštitne zone ne pušite i ne palite plamen! O havariji obavijestite najbliže institucije sigurnosti (policija, vatrogasci) kao i pošiljalja pošiljke.

Ako je propustio spremnik, treba pokušati privremeno začepiti mjesto propuštanja pri čemu se ne smije upotrebljavati alat koji iskri, i spriječiti širenje tekućine u okoliš. Ako je do proljevanja došlo na tvrdoj podlozi (asfalt, beton), tekućina se posipa suhom smrvljenom zemljom, materijal s adsorbiranom tekućinom pokupi i stavi u obilježeni kontejner s hermetiziranim poklopcem, taj otpadni materijal najbolje je prodati poduzeću ovlaštenom za zbrinjavanje otpadnih kemijskih tvari a ako količina nije velika, uništiti ga na način opisan u odjeljku "Detoksikacija i dekontaminacija".

Ako se havarija dogodi u neposrednoj blizini ili unutar naselja, treba postupiti slično kao što je već opisano a okolno stanovništvo treba upozoriti na mogućnost kontaminacije nadzemnih/podzemnih voda.

— • —

Ovaj prikaz o mezitil-oksidu izrađen je u suradnji s inž. Z. Habušom.